

var der ligeledes en Bevilling paa 1,285,000 Kr. til Udførelsen af visse Foranstaltninger af permanent Karakter, som kunde støtte den eventuelle Feltbefæstning, hvormed Kjøbenhavn skulde forsvares, naar Krigen kom, og disse permanente Foranstaltninger vare netop nogle, som gik ind i det Lovforslag om Kjøbenhavns Befæstning, som havde foreligget for dette Thing og var vedtaget af dette Thing. Det var Forberedelsen af Oversvømmelsen af Svingby Enge og Anlægget af et Par mindre bagved liggende Batterier. Næste Aar bevilgedes der paa samme Maade 1,200,000 Kr. til Fortsættelse af disse Foranstaltninger af permanent Karakter til Styrkelse af en eventuel Feltbefæstning, hvormed Kjøbenhavn skulde forsvares i Tilfælde af Krig. Det var en Fortsættelse af Vandafspærringen og Etableringen af et Par permanente Batterier paa Thinghøjplateauet samt et Batteri bagved Klampenborgbeselet, Alt sammen Foranstaltninger, som passede ind i det tidligere forelaatte og af dette Thing vedtagne Forslag til Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tror derfor, at jeg var berettiget til at sige, og i alt Fald er jeg gaaet ud fra den Forudsætning, at det vilde blive billigt af Landstinget, hvis man foretog permanente Forsvarsforanstaltninger, som saa paa saadanne Steder, at de bevarede deres Betydning, hvis vi kom ind paa en fuldstændig permanent Befæstning af Kjøbenhavn. Det var i denne Sammenhæng, at jeg sagde det, som det ærede Medlem har forundret sig over. Jeg gjorde opmærksom paa, at en videre permanent Udbygning af den vedtagne Feltbefæstning vilde ligge saa langt tilbage, saa nær ved Byen, at den ikke kunde finde Anvendelse, dersom man engang gik over til en fuldstændig Befæstning af Kjøbenhavn, og at det var derfor man havde valgt den mere fremstødte Linie, som man byggede, fordi den passede ind i den fuldstændig permanente Befæstning. Jeg skal her ikke komme nærmere ind paa dette, fordi jeg, naar Tillægsbevillingsloven engang kommer til at foreligge her, vil faae bedre Leilighed til at forklare Thinget denne Sag. Men efter den Anledning, det ærede Medlem gav mig, har jeg fundet det nødvendigt at gjøre disse Bemærkninger nu.

Schlegel: Jeg skal blot gjøre en ganske kort Bemærkning til det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen), i Anledning af at han saa stærkt fremhævede, hvor villigt Folkethinget var med Hensyn til de økonomiske Reforme. Det synes mig ikke, at han behøvede at fremhæve dette, da jeg er kjendt, at det var villigt i saa Henseende og

henviste til de sidste Aar. Det har jeg jo nævnt og netop udtalt min Glæde over. Men det, jeg ønskede at fremhæve, var for det Første, at naar man saa stærkt markerede, at Oppositionen nu vilde økonomiske Reforme, medens derimod Regjeringen og Høire kun havde militærstatistiske Diemed, var det en Feiltagelse, og for det Andet, at Oppositionspartiet i Folkethinget i en lang Række af Aar har været utilbøieligt til at bidrage til de økonomiske Reforme, og at, fordi det nu i Aar og i Fjor har sluttet sig til Regjerings og Høires Opfattelser paa det Punkt, som vi altid have ønsket, bliver det ikke derfor et Reformparti.

Maten: Det var kun et Par Bemærkninger, jeg vilde gjøre til det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen). Det ærede Medlem paastod, at vi vare medansvarlige for den Mangel paa Tid, der forelaa til Behandling af Finantslovsforslaget, og henviste i saa Henseende til en Forhandling, vi i sin Tid førte om de saakaldte midlertidige Finantslove. Det var jo saa nemt. Hvis vi ønskede mere Tid, kunde vi jo meget vel faae en saadan; men jeg tror, at det ærede Medlem vil erindre, at det ingenlunde er saa let at faae en saadan midlertidig Finantslov i Stand, thi det viste sig første Gang der blev Spørgsmaal om Forstaaelsen af den tidligere Affattelse af den, at der var en haabløs Uenighed paa dette Punkt mellem den høitærede Regjering, Folkethinget og dette Thing. Der var saa at sige Uenighed paa alle Poster, saa at det var fuldstændig meningsløst at blive ved at vedtage en saadan Finantslov, thi naar den skulde bruges, og Statsrevisionen derefter skulde gjøre sin Indstilling, samt Thinget fatte sin Beslutning, vilde der blive en ligesaa haabløs Uenighed derom som om Forstaaelsen af Loven. Jeg vil dernæst minde om, at efterat Uenigheden, som sagt, havde vist sig første Gang, da der var Spørgsmaal om Forstaaelsen af en saadan Lov, forelagde den høitærede Regjering et Udkast til en ny Affattelse. Det blev imidlertid forkastet. Fra et Medlem af Mjertallet i det andet Thing blev der indbragt et Forslag i lignende Retning. Heller ikke det fandt Støtte, og vedkommende Medlem maatte tage det tilbage. Nei, ethvert Forsøg paa at tilvejebringe en Affattelse, som kunde blive Gjenstand for en enig Forstaaelse mellem begge Thing, blev afvist. Man vilde kun have en Affattelse, hvorom Erfaringen havde vist, at der var haabløs Uenighed mellem Thingene, og derfor tror jeg virkelig, at man maa sige, at hverken